

Ordning; thi det er jo som bekendt vanskeligt, at tjene to Herrer, og jeg finder det ialfald fuldkommen i sin Orden, at den staaer under samme Minister saavel i Krig som i Fred. Det er mig fremdeles ogsaa kjært, at det er en krigerisk, en militair Ordning, der fremdeles agtes bibeholdt for Kjøbenhavns Væbning, og jeg er overbevist om, at vor høitærede Krigsminister vil paatale denne Side af Sagen med al fornøden Styrke, hvad man ganske vist derimod ikke kunde forlange af den ærede Justitsminister, som jo ikke er krigerisk uddannet og vel ikke har fulgt den hidtilværende Borgervæbnings krigeriske Uddannelse saa meget som Krigsministeren. Jeg vil derfor i det Hele fatte mig meget kort, idet jeg jo ved tidligere Behandlinger af denne Sag, naar der har været foreslaaet Nægtelse af Bevillingen til Borgervæbningen paa Finansloven, har hørt, at den høitærede Krigsminister har holdt paa den, baade paa Grund af dens Historie, paa Grund af dens Bestaaen og paa Grund af det hele Forhold, da den ikke kunde undværes for Kjøbenhavn. Jeg skal blot tillade mig nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, vi allerede have hørt. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har i Særdeleshed havt Meget at sige i denne Sag saavel idag som tidligere, naar han har draget den frem ved Finanslovens Behandling. Det har undret mig en Deel, at netop han saameget har modsat sig denne Forsøgelse af Hærstyrken, da han jo ellers hører til de Medlemmer, som pleie at holde paa et saa stort og stærkt Forsvar som muligt, og det kan jo ikke nægtes, at det der her er foreslaaet, er en Forsøgelse af Landets Forsvarsstyrke. Det har ligeledes undret mig allerede for nogen Tid siden fra en anden Forsamling at see det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Senger) modsætte sig dette Forslag, men det har jo vist sig idag, at hans Modstand er gaaet over til at blive en anbefaling for Forslaget i dets nuværende Skikkelse, om der end er enkelte Punkter dert, som han fremdeles modsætter sig. Et af disse er navnlig det Punkt, at Kjøbenhavns Væbning for Fremtiden, som hidtil, fornemmeligt skulde anvendes

til Kjøbenhavns eget Forsvar, navnlig af dens Søbefæstning saavel som ogsaa til Land-siden; men det gaaer ikke saavidt, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har sagt, at det gaaer ud paa, at Mandstabet fremdeles vilde skjule sig bag Kjøbenhavns Volde. Det er mærkeligt, at han vilde udtale dette, da vi umiddelbart før denne Lov behandlede en Sag, der erindrer os om, at Kjøbenhavns Volde ikke mere ere til, det kan da i al Fald ikke være hans Mening, at Kjøbenhavns Borgere skulde ligge i Skjul bag Volde, der ikke mere ere til. Desuden har det aldrig nogensinde været og vil heller ikke i Fremtiden blive Kjøbenhavns Borgeres Mening, at de skulde søge et saadant Skjul; men jeg antager, at de, som andre af Landets Borgere, ville udfylde den Tjeneste, hvortil de blive kaldte til Byens og Fædrelandets Forsvar, saa godt de formaae; og naar han sigtede til, at de skulde have ganske andre Tanker — i al Fald maatte det underforstaaes — end deres Brødre, der have kæmpet ved Sankelmark og Lundsby, saa antager jeg slet ikke, at de ere vanslægtede fra disse deres Brødre, eller fra de Bedrifter, som dengang bleve udøvede. Man kan gjerne gaae langt længere tilbage i Tiden og sige, at Kjøbenhavns Borgere have en Fortid over 200 Aar tilbage i Tiden, nemlig 1658 og 1659, og man kan ogsaa erindre om 1807 og flere Tider. Naar det ærede Medlem har meent, at Kjøbenhavns Borgervæbning under vor frie Forsatning har været aldeles overflødig (Berg: og skadelig) og har talt om, at man har bortkastet, om ikke en heel, saa dog en halv Million til ingen Nytte, saa vil jeg erindre om, at Borgervæbningen under de to sidste Krige har gjort Tjeneste, om ikke i Felten, saa dog ved at udfylde Garnisonstjenesten i Kjøbenhavn, at den har afholdt Bagterne, og det undertiden meget anstrengende Bagter, paa de mange Steder, hvor saadanne skulde holdes, at den har besat Søforterne og udfyldt Tjenesten der, og at der desuden ogsaa har meldt sig endeel Frivillige af Borgervæbningen, saavel Menige som Officerer, der, som jeg troer, have gjort hæderlig Tjeneste i Armeen i begge de sidste Krige. I Anledning af de stærke Udtale-